

Kruiswoorden – Ik heb dorst

Schriftlezing: Johannes 19:28-37

Wanneer zou Jezus voor het laatst iets gedronken hebben? Bij de viering van het laatste avondmaal, zestien uur geleden? ...

Vlak voor zijn kruisiging hadden ze Hem nog een verdovingsdrank aangeboden: soldatenwijn met mirre. Dat was nog een beetje menselijkheid te midden van alle onmenselijkheid op die kruisheuvel Golgota.

Maar dat had Hij geweigerd. Jezus wilde 'de beker van het lijden' zonder enige verdoving drinken. Hij wilde het lijden in al zijn diepte dragen. Heel bewust. Met al zijn zintuigen. Zonder verdoving.

Maar nu vraágt de gekruisigde Jezus om drinken: "*Ik heb dorst!*" Dorst is één van de grootste kwellingen van de kruisdood. Het afgematte lichaam van een gekruisigde droogde helemaal uit. Vrijwel ontkleed, urenlang in een brandende zon. Lang niet gedronken en dan die grote inspanning. De gekruisigde Jezus heeft geleden over zijn gehele lichaam.

"*Ik heb dorst!*" Het vijfde bewogen kruiswoord is ook het kortste kruiswoord: Dipso – in het Grieks. Slechts vier letters.

Eén van de soldaten neemt een spons. Wellicht was dat de 'kurk', die het vat met soldatenwijn afsloot. Die goedkope zure wijn dronken de dienstdoende soldaten terwijl ze wachtten op de dood van de gekruisigden.

Een andere soldaat gaat op zoek naar een lange stok, waar de spons op bevestigd kan worden. Hij zet er vaart achter en komt terug met een majoraantak.

De spons – volgezogen met zure wijn – wordt op de lange stok gestoken en Jezus drinkt. Zijn gekloofde lippen proeven de frisse smaak van de wijn. Zijn uitgedroogde, afgematte lichaam laat zich laven aan deze soldatendrank.

Zouden de soldaten er later voor bedankt zijn? "*Ik had dorst en jullie gaven Mij te drinken ...*" (Matt. 25:37)

Waarom vraagt de gekruisigde Jezus om drinken? ...

Duidelijk hoorbaar wilde Hij zijn laatste woorden uitspreken!

Die laatste woorden zullen geen onverstaanbaar zacht gemompel zijn. Iedereen op en rond Golgota zal straks duidelijk hoorbaar de

laatste twee bewogen kruiswoorden kunnen opvangen: *"Het is volbracht!"* en *"Vader, in uw handen leg Ik mijn geest."*

"Ik heb dorst!" De woorden van de gekruisigde Jezus verwijzen opnieuw naar Psalm 22:

*"Mijn kracht is droog als een potscherf,
mijn tong kleeft aan mijn gehemelte,
U legt mij neer in het stof van de dood."* (Ps. 22:16)

Die woorden uit de Schrift gaan hier nu in vervulling, merkt Johannes, de schrijver van het Evangelie, op.

Net als die andere woorden:

"Geen van zijn beenderen zal verbrijzeld worden." en:
"Zij zullen hun blik richten op Hem die ze hebben doorstoken."

Aan het kruis worden de woorden van de Schrift vervuld. Woorden die ons laten zien dat God Zich altijd aan zijn Woord houdt. Dat Hij trouw is en betrouwbaar. Zelfs op die kruisheuvel Golgota.

En wij? De verleiding is groot om bij dit kruiswoord te denken aan onze dorst? Onze dorst naar water, naar liefde, naar levensvreugde, naar geluk.

Laten we vooral denken aan de lichamelijke dorst die de gekruisigde Jezus – als mens – hier voor ons heeft doorleden. Hij heeft dorst geleden. Hij heeft om drinken gevraagd.

Bij dit vijfde kruiswoord herinneren we ons dan opeens de woorden die Jezus sprak ... vlak voor het moment dat Hij aan zijn vijanden werd overgeleverd. Woorden over het laatste oordeel: het scheiden van de schapen en de bokken (Matt. 25:31-46).

"Ik verzeker jullie: alles wat jullie gedaan hebben voor een de onaanzienlijksten van mijn broeders of zusters, dat hebben jullie voor Mij gedaan." (Mat. 25:40)

Dit bewogen kruiswoord is daarom het laatste dringende appèl dat Jezus op ons doet. Hij wijst ons op onze roeping in deze gebroken wereld mensen van dienst te zijn, mensen te helpen, die dorst hebben, die aandacht nodig hebben.

Zijn liefde voor ons kan immers niet onbeantwoord blijven. Dat is het geheim van dit bewogen vijfde kruiswoord!